

opusdei.org

10 spørsmål om Opus Dei, 10 svar av den hl. Josemaría

En rekke spørsmål fra journalister om Opus Dei, besvart av grunnleggeren Josemaría Escrivá, og utgitt i boken 'Conversations with Msgr. Escrivá' (1968).

09.09.2020

Journalistene spurte den hellige Josemaría...

1. Hvorfor og hvordan grunnla du Opus Dei?

2. Hva er Opus Deis grunnleggende oppdrag og hva ønsker de å oppnå?

3. Når du snakker om Opus Dei har du noen ganger beskrevet det som en «organisert uorganisering». Hva legger du i det?

4. Hvordan har Opus Dei utviklet seg og forandret seg siden det ble grunnlagt?

5. Hvordan ser du på Opus Dei i fremtiden?

6. Er Opus Dei involvert i økonomi eller politikk?

7. Noen Opus Dei-medlemmer har viktige posisjoner i forretningslivet, politikk, privat virksomhet osv. I hvilken grad er Opus Dei selv involvert i disse menneskenes aktiviteter eller posisjoner?

8. Noen mennesker snakker om Opus Deis “hemmeligheter», og tror at det

er organisert som et hemmelig selskap. Hva er ditt svar?

9. Hvordan forklarer du Opus Deis suksess og hvilke kriterier kan den måles med?

10. Bidro atmosfæren I Spania fra 1940-tallet til 1970-tallet til Opus Deis vekst?

Spørsmål og svar

1. Hvorfor og hvordan grunnla du Opus Dei?

Hvorfor? Den eneste forklaringen på det som er født av Guds vilje er at han har ønsket å bruke det som et uttrykk for Hans vilje til å frelse alle mennesker. Fra første øyeblikk av var Verket universelt, katolsk. Det ble ikke dannet for å løse de konkrete problemene i Europa på 1920-tallet, men for å vise menn og kvinner fra alle land og bakgrunner, raser, språk, miljøer og sivilstand (enslig, gift,

enkestand, prest) at de kan elske og tjene Gud uten å gi avkall på deres arbeid, familieliv og normale sosiale relasjoner.

Hvordan ble det grunnlagt? Uten noen menneskelige hjelpemidler. Jeg var en 26 år gammel prest uten noe annet enn Guds nåde og godt humør. Verket begynte helt i det små. Det var bare en ung prests ønske om å gjøre det Gud ba ham om.

Milepæler? Hver gang Verket hjelper en sjel å komme nærmere Gud og dermed blir mer som en bror for sine medmennesker, er det for meg en milepæl i Opus Deis historie.

Jeg kan også nevne noen avgjørende datoer. Selv om de kanskje ikke er de viktigste, vil jeg gi deg noen omtrentlige etter hukommelsen. Tidlig i 1935 var vi klare til å begynne å arbeide i Frankrike, nærmere bestemt i Paris. Men så brøt den spanske borgerkrigen ut, og

deretter andre verdenskrig, og vi måtte utsette utbredelsen av Verket.

Men siden utbredelse var nødvendig, ble forsinkelsen minimal. I 1940 begynte arbeidet vårt i Portugal.

Etter noen få forberedende reiser i tidligere år, som i praksis sammen falt med slutten av fiendtlighetene, startet det opp i England, Italia, Frankrike, De forente stater og Mexico. Senere ble rytmen i vekst og utbredelse raskere. Fra 1949/1950 og fremover: Tyskland, Irland, Holland, Sveits, Argentina, Canada, Venezuela og de andre europeiske og sør-amerikanske landene. Samtidig startet vi opp i andre verdensdeler: Nord-Afrika, Japan, Kenya og andre øst-afrikanske land, i Australia, Filippinene, Nigeria.

Jeg minnes også med glede de utallige anledninger pavene har på en konkret måte vist at de setter pris på vårt Verk. Jeg har bodd i Roma

siden 1946, så jeg har vært så heldig å bli personlig kjent med Pius XII, Johannes XXIII og Paul VI. Alle tre har alltid vist sann faderlig omsorg for oss.

Conversations, 32

2. Hva er Opus Deis grunnleggende oppdrag og hva ønsker de å oppnå?

Opus Dei har som mål å oppmuntre mennesker fra alle deler av samfunnet til å søke hellighet midt i verden. Med andre ord, ønsker Opus Dei at vanlige borgere som du selv skal kunne leve et helt og fullt kristent liv, uten å endre på deres vanlige levemåte, deres daglige arbeid, deres håp og ambisjoner.

Som jeg skrev for mange år siden, kan man si at Opus Dei er like gammelt og like nytt som evangeliet. Det har til hensikt å minne kristne om de flotte ordene i Første Mosebok: Gud skapte mennesket for

å arbeide. Vi prøver å etterfølge Kristi eksempel, han som tilbragte nesten hele sitt liv på jorden som tømmermann i en liten by. Arbeid er et av menneskets største verdier, og den måten mennesket bidrar til samfunnets fremgang. Men enda mer er det en vei til hellighet.

Hvilken annen organisasjon kan Opus Dei sammenlignes med? Det spørsmålet er ikke lett å svare på. Når man sammenligner organisasjoner som har åndelige mål, er det alltid en fare for at man ser på ytre trekk eller juridisk status fremfor det som er viktigere, den ånd som virker i dem og gir dem deres *raison d'être*.

Jeg vil bare si at når det gjelder de organisasjoner du nevnte, står Opus Dei meget fjernt fra ordener og sekularinstitutter og nærmere institusjoner som Det hellige navns brorskap.

Opus en internasjonal lekmannsorganisasjon som også noen sekularprester tilhører, selv om de er i et lite mindretall.

Medlemmene er mennesker som lever i verden og har vanlige jobber. De slutter ikke i sin jobb når de går inn i Opus Dei. Tvert imot, det de søker i Verket er den åndelige hjelp de trenger for å helliggjøre sitt arbeid. Dermed blir deres arbeid et middel til å helliggjøre seg selv og hjelpe andre til å gjøre det samme. De skifter ikke stand. De fortsetter med å være enslige, gifte, enker og enkemenn eller prester. Det de prøver å gjøre er å tjene Gud og sine medmennesker utfra deres egen stand. Opus Dei er ikke interessert i ordensløfter eller andre løfter. Opus Dei ber medlemmene om å gjøre en anstrengelse for å praktisere menneskelige og kristne dyder, som Guds barn, til tross for de begrensninger og feil som er uunngåelige i menneskelivet.

Hvis du vil sammenligne med noe, er den enkleste måten å forstå Opus Dei på, å se på livet til de første kristne. De tok sitt kristne kall alvorlig, og søkte ærlig den hellighet de var blitt kalt til ved dåpen. I det ytre gjorde de ingenting for å skille seg ut fra deres medborgere. Medlemmene i Opus Dei er vanlige mennesker. De arbeider som alle andre og lever midt i verden på samme måte som de gjorde før de ble medlemmer. Det er ikke noe falskt eller kunstig ved deres oppførsel. De lever som enhver annen kristen borger som ønsker å etterleve alle troens krav, fordi det er det de er.

Conversations, 24

3. Når du snakker om Opus Dei har du noen ganger beskrevet det som en «organisert uorganisering». Hva legger du i det?

Jeg mener at i vårt apostolat legger vi grunnleggende hovedvekt på

enkeltmenneskets spontanitet, på fritt og ansvarlig initiativ ledet av Den hellige ånd, og ikke på organisasjonsmessige strukturer og taktikker pålagt ovenfra, fra ledelsen.

Det er klart at det finnes et minimum av organisering, med en sentral ledelse, som alltid handler kollegialt og har hovedkvarter i Roma, og regionale ledergrupper som også er kollegiale, og som ledes av hver sin Rådgiver. Men all aktiviteten til disse organismene er fundamentalt rettet mot ett mål: å gi medlemmene den nødvendige åndelige støtte for deres fromhetsliv, og en passende åndelig, læremessig, religiøs og menneskelig formasjon. Og derfra, *sett i gang!* Det vil si at alle kristne helliggjør alle menneskelige aktiviteter, for alle bærer avtrykket av Guds fotspor.

Når dette er oppnådd har foreningen gjort sin jobb, for det er nettopp dette medlemmene i Opus Dei har samlet

seg om. Foreningen har ikke noe mer å gjøre. Den verken kan eller burde gi noen ytterligere henvisninger. Her begynner de frie og ansvarlige personlige handlinger til hvert medlem. Hver enkelt utfører sitt eget apostolat på eget initiativ, med fullstendig personlig frihet. Idet han former sin egen samvittighet på egen hånd før han tar de konkrete avgjørelser han må ta, prøver han å søke kristen fullkommenhet og gi et kristent vitnesbyrd i sine egne omgivelser, og helliggjør sitt eget arbeid, enten det er profesjonelt, intellektuelt eller manuelt. Ettersom hver enkelt tar sine egne avgjørelser i sitt sekulære liv, i de skiftende omstendigheter han befinner seg i, vil det naturligvis være forskjellige valgmuligheter, kriterier og handlingsrom. Vi har med andre ord denne velsignede uorganiseringen, denne rettmessige og nødvendige pluralismen, og som er et grunnleggende kjennetegn ved Opus

Deis rette ånd, og som alltid for meg har stått som den eneste riktige og ryddige måte å betrakte lekfolkets apostolat.

Jeg vil legge til at denne organiserte uorganiseringen kommer til syne også i apostolatets samarbeidsprosjekter som Opus Dei leder som en forening, med ønske om å løse på en kristen måte de problemer som plager fellesskapene i hvert land. Disse aktivitetene og initiativene fra Foreningen har alltid en direkte apostolisk natur. De har en utdanningsmessig eller sosial velferds karakter. Men det er nettopp vår ånd å passe på at disse initiativene ikke kommer ovenfra. Og fordi omstendighetene, behovene og mulighetene i hvert land eller sosiale gruppe er forskjellige, gir Verkets sentrale ledelse de regionale rådene praktisk talt full autonomi. Det er deres ansvar å beslutte, nære og organisere de konkrete apostoliske

virksomheter som de finner best egnet, et universitetssenter, et studenthjem, et velferdssenter eller en jordbruksskole for bønder. Det logiske resultat er at vi har en mangefarget og variert mosaikk av aktiviteter, en mosaikk som er uorganisert organisert.

Conversations, 19

4. Hvordan har Opus Dei utviklet seg og forandret seg siden det ble grunnlagt?

Helt fra begynnelsen av har Opus Deis mål vært det jeg nettopp har beskrevet: å bidra til at det midt i verden finnes menn og kvinner fra alle folkeslag og sosiale forhold som prøver å elske Gud og sin neste i og gjennom deres vanlige arbeid. Siden grunnleggelsen av Verket i 1928 har min forkynnelse vært at hellighet ikke er begrenset til et privilegert mindretall. Alle livets veier, alle

livsforhold, alle yrker, alt ærlig arbeid kan bli guddommelig.

Dette budskapet har innbefattet mye som Verkets liv har hjulpet meg til å forstå med stadig større dybde og klarhet. Verket var lite da det startet og har vokst normalt frem, litt etter litt, som en levende organisme, slik alt som utvikler seg i historien.

Men målene har ikke forandret seg. Det vil de heller ikke gjøre, uansett hvor mye samfunnet blir omformet. Opus Deis budskap er at under alle omstendigheter kan alt ærlig arbeid bli helliggjort.

Folk fra alle samfunnsklasser hører hjemme i Opus Dei: leger, jurister, ingeniører og kunstnere, så vel som murere, gruvearbeidere og jordbruksarbeidere. Alle yrker er representert, fra filmregissører og flyvere til motefrisører. Det er helt naturlig for medlemmene å være oppdaterte på moderne nyvinninger

og forstå verden. Sammen med deres medborgere, som er deres likemenn, er de en del av dagens verden og gjør den moderne.

I lys av Opus Deis ånd var det en stor glede for oss å se at Konsilet høytidelig erklærte at Kirken ikke forkaster den verden den lever i, med dens fremskritt og utvikling, men forstår og elsker den. Videre er medlemmene i Verket meget klar over at det faktum at de på en og samme tid er medlemmer av både Kirken og samfunnet, og de påtar seg individuelt sitt personlige ansvar både som kristne og som borgere. Dette er et karakteristisk trekk ved Opus Deis spiritualitet som dets medlemmer har prøvd å leve ut siden grunnleggelsen for nesten førti år siden.

Conversations, 26

5. Hvordan ser du på Opus Dei i fremtiden?

Opus Dei er fremdeles meget ungt. Trettini år er knapt en begynnelse for en institusjon. Vårt mål er å samarbeide med alle andre kristne i det store oppdraget å være vitner for Kristi evangelium, for å minne om at det kan levendegjøre enhver menneskelig situasjon. Oppgaven som vi står overfor er umåtelig. Det er et hav uten strender, for så lenge det er mennesker på jorden, uansett hvor mye produksjonsteknikkene måtte forandre seg, vil de ha en aller annen form for arbeid som kan bli viet til Gud og helliggjort. Med Guds nåde ønsker Opus Dei å lære dem hvordan de kan gjøre deres arbeid til en tjeneste for alle mennesker uavhengig av samfunnsstilling, folkegruppe eller religion. Når de tjener menneskene på denne måten, tjener de også Gud.

Conversations, 57

6. Er Opus Dei involvert I økonomi eller politikk?

Opus Dei har ikke noen politisk eller økonomisk holdning i Spania eller noen andre steder. Dets medlemmer ledes utvilsomt av Kristi lære om alltid å forsvare personlig frihet og alle menneskers rettigheter – retten til liv og til arbeid, å bli tatt vare på i sykdom og alderdom, retten til å gifte seg og stifte familie og gi sine barn en utdanning som står i forhold til deres individuelle talenter, og retten til å bli behandlet som frie mennesker og borgere.

Verket gir imidlertid ingen konkrete løsninger på noen økonomiske, politiske eller kulturelle problemer. Hvert medlem står helt fritt til å tenke og handle slik han vil på disse områdene. I alle temporære saker har han den størst mulige frihet. Opus Dei er åpent for mennesker av alle politiske, sosiale, kulturelle og

økonomiske tendenser som er forenlige med en kristen samvittighet.

Jeg snakker aldri om politikk. Min oppgave som prest er utelukkende åndelig. Selv om jeg skulle gi uttrykk for en mening om et temporært spørsmål, så er ikke medlemmene av Verket forpliktet til å følge den.

Opus Deis ledere kan aldri pålegge andre medlemmer et politisk eller yrkesmessig kriterium. Hvis et medlem i Verket noen gang forsøkte å gjøre det, eller bruke noe annet medlem i Verket for et menneskelig mål, ville han straks bli utvist, fordi de ville reise seg i et legitimt opprør.

Jeg har aldri spurt noen som tilhører Verket hvilket parti han støtter eller hvilke politiske synspunkter han har, og jeg vil aldri gjøre det. Jeg ville se på det som vold mot hans legitime frihet. Og lederne av Opus Dei, i hele

verden, følger samme handlingsregel.

Likevel er jeg klar over at det blant medlemmene i Verket, i Spania som i alle andre land, er alle slags holdninger representert, og det har jeg absolutt ikke noe imot. Jeg respekterer dem alle, slik jeg alltid vil respektere en temporær avgjørelse tatt av et menneske som prøver å følge sin samvittighet.

Denne pluralismen er ikke noe problem for Verket. Det er snarere et tegn på en god holdning som vitner om hver enkelt menneskes legitime frihet.

Conversations, 48

7. Noen Opus Dei-medlemmer har viktige posisjoner i forretningslivet, politikk, privat virksomhet osv. I hvilken grad er Opus Dei selv involvert i disse

menneskenes aktiviteter eller posisjoner?

Opus Dei har overhodet ikke noe med politikk å gjøre. Det er helt fremmed overfor noen som helst politisk, økonomisk, ideologisk eller kulturell tendens eller gruppe. La meg gjenta at dets mål er utelukkende åndelige og apostoliske.

Det eneste Opus Dei krever av sine medlemmer er at de lever et kristent liv, og prøver å leve opp til evangeliets idealer. Derfor engasjerer det seg aldri i noen verdslige saker. Hvis noen ikke forstår dette, kan det være at han ikke forstår hva personlig frihet er, eller fordi han ikke er i stand til å skjelne mellom de rent åndelige målene som medlemmene i Verket er forent om, og de menneskelige aktiviteters store område (politikk, økonomi, kultur, kunst, filosofi osv.)

der de har full frihet og handler på eget ansvar.

Fra det øyeblikk de nærmer seg Verket, er alle medlemmene fullt ut klar over sin individuelle frihet. Hvis en av dem noen gang prøvde å utøve press mot de andre for å få dem til å godta hans politiske meninger, eller å bruke dem for å oppnå menneskelige fordeler, ville de øyeblikkelig gjøre opprør og kaste ham ut.

Respekt for medlemmenes frihet er en grunnleggende betingelse for Opus Deis eksistens. Uten den ville ingen komme til Verket. Noen gang. Verket har aldri blandet seg inn i politikk, og med Guds hjelp vil det aldri gjøre det; men hvis det gjorde det, ville jeg bli dets fiende nummer en.

Conversations, 28

8. Noen mennesker snakker om Opus Deis “hemmeligheter», og

tror at det er organisert som et hemmelig selskap. Hva er ditt svar?

Jeg misliker alt som kan høres ut som selvskryt, men siden du har trukket frem dette temaet kan jeg ikke la være å si at etter min mening er Opus Dei en av de best likte organisasjonene i verden. Millioner av mennesker, blant dem også ikke-katolikker og ikke-kristne, er gode venner av Verket og hjelper oss i våre apostoliske aktiviteter.

Opus Dei er en åndelig og apostolisk organisasjon. Hvis man glemmer dette grunnleggende faktum, eller nekter å tro på medlemmene i Verkets gode tro som bekrefter dette, er det umulig å forstå hva vi gjør. Og nettopp denne mangelen på forståelse kan føre folk til å dikte opp innviklede historier og hemmeligheter som aldri har eksistert.

Du nevner påstander om hemmeligholdelse. Alt dette er nå gammelt nytt. Jeg kunne forklare, punkt for punkt, opprinnelsen til disse løgnaktige påstandene. En mektig organisasjon, som jeg foretrekker å ikke navngi, men som vi setter pris på og alltid har satt pris på, brukte i mange år energi på å forfalske ting de ikke forsto. De insisterte på å kalles oss munkes eller ordensbrødre og spurte: «Hvorfor tenker ikke alle på samme måte? Hvorfor bruker de ikke ordensdrakt eller i det minste et symbol?» Og de trakk den fullstendig ulogiske konklusjonen at vi var et slags hemmelig selskap.

Nå tilhører alt dette fortiden. Alle rimelig velinformerte personer vet at det ikke er noe hemmelig ved Opus Dei. Vi bruker ikke ordensdrakt eller noe symbol fordi vi er vanlige kristne, ikke ordensfolk. Vi tenker ikke alle likt fordi vi tillater størst

mulig pluralisme når det gjelder temporære saker og i teologiske spørsmål som kan debatteres. En mer nøyaktig kunnskap om fakta og det at grunnløs frykt har blitt borte, har fått slutt på en situasjon der falske beskyldninger ofte ble fremsatt.

Det er imidlertid ikke overraskende at noen nå og da prøver å blåse liv i gamle myter. Det faktum at vi prøver å arbeide for Gud, og forsvare alle menneskers personlige frihet, betyr at vi alltid vil bli møtt med motstand fra frihetens sekteriske fiender. Og de vil være desto mer aggressive hvis de er religiøse fanatikere eller folk som ikke holder ut tanken på religioner.

Heldigvis nøyer ikke de fleste publikasjoner seg med bare å gjenta gamle løgner og de forstår at upartiskhet ikke består av å formidle noe halvveis mellom virkeligheten og

det løgnerne sier, men å gjengi den objektive sannhet. Jeg mener personlig at sannheten kan også være *nyheter*, spesielt når det gjelder å informere om aktivitetene til de tusener av menn og kvinner som tilhører Opus Dei eller som samarbeider med det, og som prøver å utføre en oppgave for menneskeheten til tross for deres personlige mangler – jeg anbefaler dem og jeg er ikke overrasket over at andre også gjør det. Å knuse en falsk myte er alltid nyttig. Etter mitt syn har en journalist en alvorlig moralsk forpliktelse til å søke nøyaktige fakta og holde seg oppdatert, selv om det kan medføre at han må endre tidligere synspunkter. Er det virkelig så vanskelig å innrømme at noe er edelt, ærlig og godt, uten å blande inn absurde, gammeldagse og fallerte løgner?

Det er lett å bli kjent med Opus Dei. Det arbeider i fullt dagslys i alle land,

med full juridisk godkjennelse fra de sivile og kirkelige myndigheter. Navnet på regionalvikarene og de apostoliske aktivitetene er velkjent. Alle som ønsker informasjon kan skaffe seg det uten vanskeligheter, ved å kontakte en av lederne eller et av sentrene. Du kan selv bevitne at Opus Deis ledere og de som har som oppgave å ta hånd om journalister alltid greier å skaffe alle de nødvendige fasiliteter, svare på spørsmål og formidle trykt informasjonsmateriale.

Verken jeg eller noen av medlemmene i Opus Dei venter at alle skal forstå oss eller dele våre åndelige idealer. Jeg respekterer alles frihet og jeg ønsker at alle skal følge sin egen vei i livet. Men det er klart at også vi har en grunnleggende rett til å bli respektert.

Conversations, 30

9. Hvordan forklarer du Opus Deis suksess og hvilke kriterier kan den måles med?

Når et foretakende er overnaturlig, er dets «suksess» eller «fiasko» i den vanlige betydningen av ordet relativt uviktig. Som Paulus sa til de kristne i Korint det som er viktig er ikke hva andre tenker om oss, eller hva vi tenker om oss selv, men hva Gud tenker.

Verket har uten tvil spredd seg over hele verden. Menn og kvinner fra nesten 70 nasjonaliteter tilhører det nå. For å være ærlig er dette noe som forbauser meg. Jeg kan ikke gi noen forklaring på det. Den eneste forklaringen er Guds vilje, for «Ånden blåser hvor den vil» og den bruker alle som virker egnet til å helliggjøre menneskene. For meg er det en anledning for takknemlighet, for ydmykhet og for å be Gud om nåden til alltid å tjene ham.

Du spurte også om hvilke kriterier jeg måler og dømmer etter. Svaret er meget enkelt: hellighet, fruktene av hellighet.

Opus Deis viktigste apostolat er vitnesbyrdet fra hvert enkelt medlems liv og samtaler i dets daglige kontakt med venner og kolleger. Hvem kan måle den overnaturlige virkning av dette stillferdige og ydmyke apostolatet? Det er umulig å vurdere den hjelpen vi får fra en lojal og oppriktig venn, eller den innflytelsen en god mor har på sin familie.

Men kanskje spørsmålet ditt gjelder de samarbeidsprosjektene som Opus Dei utfører, hvis man antar at resultatene kan måles utfra en menneskelig eller teknisk synsvinkel: i hvilken grad et teknisk treningssenter for arbeidere bidrar til elevenes sosiale forbedring, i hvilken grad et universitet tilbyr

studentene en adekvat kulturell og profesjonell utdanning. Hvis det var det du tenkte på, vil jeg si at resultatene delvis kan forklares ved det faktum at initiativene er startet av grundig utdannede profesjonelle som lærer bort sin egen profesjon. Dette betyr blant annet at disse aktivitetene i alle tilfeller planlegges i lys av de spesielle behovene i de samfunn der de skal settes i gang, og ikke etter forhåndsbestemte konstruksjoner.

Men la meg gjenta at Opus Dei ikke først og fremst er opptatt av menneskelig suksess. Den virkelige suksess eller fiasko for våre aktiviteter avhenger av om de, i tillegg til å være veldrevne menneskelig sett, hjelper de som driver dem og de som benytter deres tjenester til å elske Gud, å føle brorskap med deres medmennesker, og å vise disse følelsene i en

uegennyttig tjeneste for menneskeheten.

Conversations, 31

10. Bidro atmosfæren I Spania fra 1940-tallet til 1970-tallet til Opus Deis vekst?

Det er få steder der vi har hatt færre fasiliteter enn i Spania. Jeg liker ikke å si dette, fordi jeg naturligvis er svært glad i mitt land, men det er i Spania vi har hatt de største vanskelighetene med å få Verket til å slå rot. Så snart det var født, ble det møtt med motstand fra alle fiender av personlig frihet og fra folk som var så bundet til tradisjonelle ideer at de ikke kunne forstå hvordan medlemmene i Opus Dei levde, vanlige kristne som etterstreber å leve deres kristne kall fullt og helt uten å forlate verden.

Situasjonen i Spania når det gjelder våre samarbeidsprosjekter har heller

ikke vært særlig gunstig. Myndighetene i land hvor katolikkene er i mindretall har støttet de utdannings- og velferdsmessige aktivitetene startet av medlemmer av Opus Dei langt mer sjenerøst enn spanske myndigheter. Støtten som disse myndighetene gir til Opus Deis samarbeidsprosjekter, liksom den støtten de også gir til andre liknende sentre, er ikke et privilegium, men en rettmessig anerkjennelse av deres sosiale betydning og av skatten som skattebetalerne dermed spares for.

I løpet av Opus Deis internasjonale utbredelse har Opus Deis spiritualitet blitt godt mottatt i alle land. Våre vansker har i stor grad vært resultatet av løgner som har oppstått i Spania. De ble oppdiktet av medlemmer av visse veldefinerte sektorer i det spanske samfunnet; først og fremst av den internasjonale organisasjonen jeg har nevnt

tidligere, men heldigvis ser det ut til at det tilhører fortiden, og jeg bærer ikke nag til noen. En annen sektor består av folk som kan karakteriseres av partiskhet, eller trangsynthet eller en totalitær mentalitet, som ikke forstår pluralisme og som bruker sitt rykte som gode katolikker til politiske formål. Jeg vet ikke hvorfor, men noen av dem ser ut til å ha en spesiell glede av å angripe Opus Dei, kanskje av falske menneskelige grunner. Siden de kan finansiere dem rikelig med spanske skattebetaleres penger, blir deres angrep gjentatt i visse sektorer av pressen.

Jeg ønsker ikke å si noe som kunne oppfattes som en innblanding i politikk. Jeg håper du forstår hvorfor jeg ikke vil det. Hverken mitt eller Opus Deis oppdrag er politisk, mitt oppdrag er å be. Jeg ønsker ikke å si noe som kan oppfattes som innblanding i politikk. Faktisk ville

jeg foretrukket å ikke ha omtalt temaet i det hele tatt. Jeg har tidd stille i nesten førti år, og hvis jeg sier noe nå, er det bare fordi jeg har en forpliktelse til å erklære som absolutt falsk det forvridde bildet som har blitt skapt av vårt utelukkende åndelige arbeid. Og nettopp av den grunn, selv om jeg har forholdt meg taus frem til nå, har jeg til hensikt å snakke rett ut, enda tydeligere om nødvendig.

For å gå tilbake til hovedtemaet i spørsmålet ditt, hvis mange mennesker fra alle sosiale klasser, i Spania og i resten av verden, har besluttet å følge Kristus med Verkets hjelp, og leve ut dets spiritualitet, finnes forklaringen verken i omgivelsene eller i andre ytre faktorer. Bevis på dette ligger i det faktum at de menneskene som så lettvint påstår det motsatte, har sett sine egne grupper krympe, og de ytre faktorer er de samme for alle.

Kanskje en delvis forklaring, fra en menneskelig synsvinkel, er at de danner lukkede grupper, mens vi ikke fratar noen deres personlige frihet.

Hvis Opus Dei har kommet ganske langt, i Spania (som i mange andre land), kan det godt være fordi det åndelige arbeidet der begynte for over førti år siden, og som jeg har nevnt tidligere, medførte den spanske borgerkrigen og andre verdenskrig at vi måtte utsette utbredelsen til andre land. Ikke desto mindre vil jeg legge til at vi spanjoler i en del år har vært et mindretall i Verket.

Jeg vil ikke at du skal tro at jeg ikke er glad i mitt land eller at jeg ikke er svært fornøyd med de aktiviteter som Verket utfører der. Men det er en skam at det noen ganger spres løgner om Opus Dei og Spania.

.....

PDF: Spørsmål og svar

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/10-](https://opusdei.org/nb-no/article/10-sporsmal-om-opus-dei-1o-svar-av-den-hl-josemaria/)
[sporsmal-om-opus-dei-1o-svar-av-den-](https://opusdei.org/nb-no/article/10-sporsmal-om-opus-dei-1o-svar-av-den-hl-josemaria/)
[hl-josemaria/](https://opusdei.org/nb-no/article/10-sporsmal-om-opus-dei-1o-svar-av-den-hl-josemaria/) (21.03.2026)